

M. Sýkora — M. Mišík: **Výskyty mezozoických vápencových hornín v zlepencových telesách bradlového pásma Západných Karpát**

Trias. Najpestrejšie asociácie hornín triasu sú v najstarších zlepencoch klapskej (Nosice, Orlové, za Považským hradom, Podvažie) a manínskej jednotky (Súľov) — vápence wettersteinského, reiflinského typu, hlbokovodné vápence nóru atď. Wettersteinské vápence sa vyskytujú vo všetkých zlepencových telesách bez ohľadu na vek a jednotku.

Jura. Charakteristické sú tieto typy sedimentov: liaso-krinoidové sparity, liaso-dogersko-spongiové vápence a škrvrité sliene; doger až spodný malm — rádio-larity a kremité vápence; vrchný malm — splytčenie, vápence s *Clypeina*, *Conocospirillina*, *Protepenoplis*...

Krieda. Neokóm — plytkovodné a hlbokovodné vápence, plytkovodné často s piesčitou prímiesou a chróm-spinelmi, vzácné glaukofánom a úlomkami serpentinitu. Stredná krieda — vrchná krieda. Resedimentáty psefitických a psamitických sedimentov spolu s ojedinelými sladkovodnými vápencami obsahujúcimi characeae.

I. Kraus: **Genéza ílových sedimentov v neogéne Západných Karpát**

Pri objektívnom štúdiu základných otázok genézy ílových sedimentov treba v každej oblasti analyzovať tak vplyv procesov v pôvodných zdrojových oblastiach, ako aj charakter prostredia v sedimentačných panvách, resp. zmeny v minerálnom zložení v postsedimentačnom štádiu.

V íloch východoslovenskej neogénnej panvy, ktoré sa usádzovali počas pliocénu, panónu a sarmatu, je minerálne zloženie determinované výlučne charakterom procesov v pôvodných zdrojových oblastiach. Sú to minerály alotigénneho pôvodu. Sem patria aj íly sarmatu a panónu vo vnútorných kotlinách stredného Slovenska.

Naproti tomu íly východoslovenskej panvy, ktoré sa usádzovali počas spodného sarmatu, bádenu a karpátu, sa transformovali v diagenetickom aj v epigenetickom štádiu. Transformáciu v diagenetickom štádiu indikuje prítomnosť zmiešaných vrstvových illitovo-montmorillonitových štruktúr, ktoré vznikali z vulkanického skla in situ v morskom prostredí. Transformáciu v epigenetickom štádiu indikuje absencia tzv. neovulkanogénneho montmorillonitu so vzrastajúcou hĺbkou a prítomnosť tzv. degradovaného illitu.

D. Vass: **Princípy delenia a základné typy neogénnych molasových panví a depresí v Západných Karpatoch**

Molasové panvy a depresie možno deliť podľa viacerých kritérií. Priestorovo sa dajú klasifikovať na vonkajšie, vnútorné a zadné (tylové), časovo na rané, hlavné a neskoré.

Podľa štruktúrneho štýlu možno panvy a depresie deliť na panvy typu zložitých grabénov, depresie typu jednoduchých grabénov a brachysynklinálne panvy.

Ak sa rozhodujúca funkcia pri vzniku panví prisudzuje aktívnemu diapíru plášťa panvy a depresie vnútornej a zadnej molasy, možno panvy a depresie z genetického hľadiska deliť na panvy a depresie nad diapírom plášťa. Tie sa ďalej delia na depresie, v ktorých prebiehala molasová sedimentácia v čase aktivity diapíru (miocénne epizodické panvy), a na panvy, v ktorých prebiehala molasová sedimentácia po ukončení diapíru plášťa (pliocén).